

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ

ΔΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αθήνα | 13 ΝΟΕ. 1991 |

Αριθ. Γνωμ.

9

Προς

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης

Γενική Δ/νση Σωφρονιστικής Πολιτικής

Δ/νση Σωφρονιστικής αγωγής Ενηλίκων

Ενταύθα

Επί του ερωτήματος που μας θέσατε με το υπ' αριθ 93349/

25.10.1991 έγγραφό σας, η γνώμη μας είναι η ακόλουθη:

Κατά τη διάταξη του άρθρου 53 παρ. ια του Ν. 1851/1989,

οι τακτικές άδειες χορηγούνται στον κατάδικο εφόσον ούτος
έχει εκτίσει πραγματικά το ένα τρίτο της ποινής του και η
κράτηση έχει διαρκέσει τουλάχιστον έξι μήνες και σε περίπτωση
καταδίκης σε ισόβια κάθειρξη δεκαπέντε έτη.

Η ανωτέρω διάταξη δεν ορίζει πόσο χρόνο θα πρέπει να
έχει εκτίσει πράγματι ο κατάδικος στη περίπτωση που έχει κα-
ταδικαστεί με την ίδια απόφαση ή με περισσότερες απόφασεις
σε ποινή ισόβιας κάθειρξης και σε άλλες ποινές στερητικές
της ελευθερίας. Επειδή όμως η διάταξη του άρθρου 94 του ΠΚ
που προβλέπει τον καθορισμό συνολικής ποινής σε περίπτωση
στερητικών της ελευθερίας ποινών, δεν έχει εφαρμογή στην
προκειμένη περίπτωση, καθόσον είναι αδύνατος ο καθορισμός
συνολικής ποινής α) επαυξήσεως της βαρύτερης της ισόβιας δη-
λαδή κάθειρξης με άλλες στερητικές της ελευθερίας ποινές που
επεβλήθηκαν στον ίδιο κατάδικο, εις τρόπον ώστε να καθίστα-
ται εφικτός ο προσδιορισμός του ενός τρίτου της συνολικής
ποινής και του ελαχίστου ορίου κράτησης τούτου για να χορη-

γηθεί εις αυτόν η προβλεπομένη από την διάταξη του άρθρου
Ε2 προ του Ν 1851/1989 σύνεια. Θα πρέπει να γίνει δεκτό

ότι, κατά την λογική ερμηνεία της διατάξεως αυτής και του σημείου του σωφρονιστικού αυτού θεσμού, θα ληφθεί υπόψη για τη χορήγηση της αδείας στο κατάδικο μόνον η έκτιση του ελαχίστου χρόνου ικανοποιείται από την επιβληθείσα σ' αυτόν ποινή της ισόβιας κάθειρξης, ήτοι των δεκαπέντε ετών διότι από την μακροχρόνιο ικάτηση αυτού, συντρεχουσών και των λοιπών προϋποθέσεων που λαμβάνονται υπόψη για τη χορήγηση αυτής και αναφέρονται στη πιο πάνω διάταξη, συνάγεται ότι εκπληρώνεται ο σκοπός του νόμου που είναι η εξασφάλιση της επανόδου του καταδίκου στο σωφρονιστικό κατάστημα και η βελτίωσή του.

Η αντίθετη απόψη ότι θα πρέπει δηλαδή για τη χορήγηση της αδείας να εκτίσει ο κατάδικος αφ' ενός μεν τα δεκαπέντε έτη από την επιβληθείσαν εις αυτόν ποινή της ισόβιας κάθειρξης και το ένα τρίτο από κάθε άλλη στερητική της ελευθερίας ποινή που δεν μπορεί να συγχωνευθεί άγει σε άνιση μεταχείριση των ικανούμενων αλλά και καθιστά τον θεσμόν αυτόν ουσιαστικά ανεφάρμοστον.

Θα πρέπει τέλος να σημειωθεί ότι επιβάλλεται η αντικατάσταση της διάταξης του άρθρου 53 του προδιαληφθέντος νόμου, ώστε να συμπληρωθούν τα κενά αυτού τα οποία οπωσδήποτε θα δημιουργήσουν προβλήματα κατά την εφαρμογή της.-

Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου